

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

I efteråret 1993 fik skraldemændene i Århus en vældig god idé. De ville dele deres arbejde med arbejdsløse kolleger. Ved at holde fri hver fjerde uge kunne 3 mand skabe plads til en fjerde. Det er der god brug for, for i Århus er der over 7.000 arbejdsløse SiD'ere. Arbejdsløsheden blandt medlemmerne er på over 20 pct.

Hvis rigtig mange brugte den idé, kunne alle være glade: De arbejdsløse over at få arbejde det meste af tiden, og de beskæftigede over, at en arbejdsløs kollega nu fik et job og de selv nogle ekstra friuger.

Prisen var de beskæftigede villige til at betale. Hver 4. uge ville de give afkald på lønnen og nøjes med arbejdsløshedsdagpenge – et tab på ca. 8-9.000 kr. om året (efter skat). Men de var villige til at betale i solidaritet med de arbejdsløse kolleger, der ville gå det tredobbelte op i indtægt.

Statskassen kan være ligeglad. Men det var regeringen ikke, for finansministeren ville tjene penge på arbejdsfordeling. Skraldemændene skulle kun have 80 pct. af de fulde dagpenge. Det ville koste hver enkelt yderligere ca. 3.300 kr. om året. Flere har gjort sig lystige over dette beløb uden at tænke over, at dette beløb jo skal lægges til det, der i forvejen er et offer, nemlig at betale 8-9.000 kr. om året; derfor kan de næste 3.000 kr. gøre rigtig ondt i terminen eller andetsteds på budgettet.

Ekstra ondt gør det så, når pengene ikke skal gå til en arbejdsløs kollega. Ganske vist er der et stort underskud at tage hensyn til, det hensyn vil SF også tilgode, men det er for meget, når der ligefrem lægges skat på solidaritet.

Mange vælgere finder, at det er totalt usaglige argumenter, der køres frem med mod skraldemandsmodellen. Det fremføres bl.a.:

– At skraldemændene kun skal have 80 pct., fordi de ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet. Holder ikke. Skraldemændene har hele tiden tænkt sig at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, jf. nedenfor.

– At skraldemændene kun skal have 80 pct., fordi det er satsen i sabbatorloven! Holder ikke. Regeringens begrundelse for den lave orlovssats har været, at man skulle betale for ikke stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Men skraldemændene står til rådighed.

– At arbejdsfordeling er noget, man bruger som alternativ til fyringer, ikke for at skabe plads til flere! Ja, sådan har det desværre været indtil nu. At skabe plads til arbejdsløse kolleger er netop det nye flotte i skraldemandsmodellen. Det er ikke længere nok at gøre, som man plejer!

Også fra fagøkonomisk hold har der været kritik af skraldemandsmodellen. Det hævdes, den vil gøre arbejdsmarkedet mindre fleksibelt. Det er udtryk for vanetænkning og bygger bl.a. på den misforståelse, at rådighedsforpligtelsen bliver begrænset. Realiteten er, at skraldemandsmodellen gør arbejdsmarkedet mere fleksibelt.

Fleksibiliteten opnås, fordi skraldemandsmodellen betyder, at flere personer kan bevare en tilknytning til arbejdsmarkedet. Det er velkendt, at jo længere man går arbejdsløs, jo sværere er det at få et job. I mange tilfælde kan det være en uretfærdig diskrimination af langtidсарbejdsløse, men et faktum er det. Resultatet er, at det offentlige må træde til med bekostelige tilbud om jobtræning og uddannelse – som endda ofte viser sig at være utilstrækkelige til at sikre en varig genindtræden på arbejdsmarkedet.

Skraldemandsmodellen er et superalternativ til denne mølle. I stedet for at blive langtidсарbejdsløse bevarer de arbejdsløse, der kommer i beskæftigelse, fuldt ud deres tilknytning til arbejdsmarkedet og står parat til at springe ind i et fuldtidsjob den dag, der er brug for det. Det offentlige sparer på de dyre tilbud, og vi får alle sammen et mere fleksibelt arbejdsmarked.

Bemærk, at de ellers arbejdsløse, der deltager i skraldemandsmodellen, står til rådighed for arbejdsmarkedet og derfor skal tage et fuldtidsjob, hvis de bliver anvist et, ganske på linje med fuldtidsarbejdsløse. Betragt f.eks. en ordning, hvor 6 skraldemænd